

**FĂURITORI ȘI MARTIRI AI UNIRII BASARABIEI CU
ROMÂNIA – GENERAL VICTOR SIMINEL
(1897-1981)**

**CREATORS AND MARTYRS OF THE UNION OF BESSARABIA
WITH ROMANIA – GENERAL VICTOR SIMINEL
(1897-1981)**

*Colonel conf. univ. dr. Anatol MUNTEANU**
(Academy of Romanian Scientists, 3 Ilfov, 050044, Bucharest, Romania)

Rezumat: Victor Siminel provine dintr-o familie de răzeși moldoveni, din județul Lăpușna. Își face studiile la Seminarul Teologic și la Școala de Ofițeri din Kiev, participă în lupte în Primul Război Mondial, este rănit de două ori și decorat cu ordine militare de luptă, participă activ la formarea Armatei moldovenești. Cu Regimentul 1 Husari, sprijină Sfatul Țării. După Unirea Basarabiei cu România trece cu 175 de ofițeri în cadrul Armatei românești. Ofițerul Victor Siminel participă ca Comandant de Regiment la luptele pe frontul de Răsărit împotriva Armatei Sovietice, este transferat în structurile Serviciului SSI ca Șef al Secției IV contraspionaj, organizează, culege informații despre inamicul sovietic. În august 1944 Victor Siminel este numit Șef al SSI, înlocuindu-l pe Eugen Cristescu. Până în 1946 generalul Siminel conduce cu Comisia de ofițeri români pentru colaborarea cu Comisia aliată sovietică. În iulie 1951 este arestat, fără judecată fiind întemnițat, interogat, umilit și dezonorat de organele de stat comuniste. A pierdut averea și bunurile materiale, o parte sechestrare și vândute.

Pentru activitatea militară, curaj și eroism în Marele Război și în cel de-Al Doilea Război Mondial, este decorat cu ordine militare ale României, Germaniei, Poloniei, Cehoslovaciei, URSS, etc.

Cuvinte cheie: război, lupte, ofițeri, soldați, spionaj, contraspionaj, servicii speciale, ordine, medalii, judecată, temniță.

* Membru corespondent al Academiei Oamenilor de Știință din România, Secția de Științe Militare, email: anatol_munteanu@yahoo.com

Abstract: *Victor Siminel comes from a family of Moldovan nobles, from Lăpușna County. He studies at the Theological Seminary and the Officers' School in Kiev, participates in battles in World War I, is wounded twice and decorated with military orders of combat, actively participates in the formation of the Moldovan Army. With the 1st Hussar Regiment, he supports the Country Council. After the Unification of Bessarabia with Romania, he passes with 175 officers into the Romanian Army. Officer Victor Siminel participates as Regiment Commander in the battles on the Eastern Front against the Soviet Army, is transferred to the structures of the SSI Service as Head of the IV Counterintelligence Section, organizes, collects information about the Soviet enemy. In August 1944 Victor Siminel is appointed Head of the SSI, replacing Eugen Cristescu. Until 1946, General Siminel led the Romanian Officers' Commission for collaboration with the Soviet Allied Commission. In July 1951, he was arrested, imprisoned without trial, interrogated, humiliated and dishonored by the communist state organs. He lost his wealth and material goods, some of which were seized and sold. For his military activity, courage and heroism in the Great War and in the Second World War, he was decorated with military orders of Romania, Germany, Poland, Czechoslovakia, the USSR, etc.*

Keywords: *war, battles, officers, soldiers, espionage, counter-espionage, special services, orders, medals, trial, prison.*

Siminel Victor s-a născut la 27 iunie 1897 în satul Fundul Galben, județul Lăpușna, Basarabia, aproape de frontiera cu România. Victoraș (așa era numit în familie) a provenit dintr-o familie de răzăși moldoveni: mama – casnica Maria, tatăl - protopopul Andronie Siminel, gospodarul avea grijă de câteva desetine de pământ strămoșesc. Potrivit dorinței tatălui său, Victor, în 1914, urmează Seminarul Teologic din Chișinău. Învăță bine dar nu practică activitatea duhovnicească. În anul 1916, în perioada Marelui Război este mobilizat și înscris cu examene la Școala de Ofițeri din Kiev, este stegar și eminent la învățătură.

În 1917 având gradul de sublocotenent al Armatei țariste, este repartizat în Regimentul 116 Infanterie ca comandant de companie, pleacă pe frontul Kareliei, unde se duceau lupte grele cu filandezii. În una din lupte este rănit și evacuat într-un spital de campanie. În aceeași perioadă, pentru merite militare este avansat la gradul de locotenent și este decorat cu ordinul „Sfânta Ana”. După însănătoșire este direcționat pe frontul din Galiția, într-o luptă „la baionetă” fiind rănit pentru a doua oară. Este decorat cu Ordinul „Sfântul Stanislav”, este promovat în funcții mai înalte, însă refuză.

În spitalul militar din spatele frontului, regiunea Ujgorod, unde propagandiștii revoluționari ruși, polonezi, români boicotează războiul, intră în legătură cu tineri ofițeri moldoveni, care „chemau acasă” soldații și ofițerii pentru schimbări politice și răsturnarea regimului țarist. Victor Siminel face cunoștință cu români-moldoveni de pe Frontul românesc, citește cărți cu conținut politic și literar ale unor personalități din vremea respectivă despre jaful Imperiului Rus a popoarelor mici din Rusia și Basarabia. A reținut pentru toată viața numele revoluționarului și scriitorului basarabean L.A.Casso, care scria: „...călătorii ruși, care cutreierau Basarabia în secolul XIX, și care o cunoșteau dinainte, susțineau că

această regiune era mult mai prosperă pe timpul domnitorilor decât după administrare rusească, sub Imperiul Rus...”; „...Basarabia este un ținut barbar, în care oamenii localnici sunt suprimați fără vină în temnițe, sunt jefuiți, bătuți și arși...”. „La Chișinău s-au perindat guvernatori și funcționari ruși, care erau lepădăturile Rusiei...”. (Scrisorile guvernatorului Kiselev din 11 iunie 1833 către graful Voronțov.)

După ieșirea din spital, la chemarea Comitetului Ostășesc din Chișinău, se înrolează într-una din Cohortele moldovenești ale Armatei Moldovenești, organizând paza satelor moldovenești, jefuite de bandele bolșevice ruse și ucrainene, retrăgându-se spre Tighina-Tiraspol-Odesa.

La 21 noiembrie 1917, locotenentul Siminel cu soldații din regiment au ridicat steagul românesc peste clădirea Sfatului Țării. În această zi s-a organizat la Chișinău prima paradă militară a Oștirii moldovenești. Parada a fost primită de către Comisarul militar al Basarabiei, maiorul Cijevschi. La 2 decembrie, Sfatul Țării proclama Basarabia - Republica Moldovenească. În aceeași zi este ales Guvernul și conducerea Armatei moldovenești.

La 27 martie 1918, locotenentul Victor Siminel participă ca delegat al Regimentului 1 Husari la ședințele Sfatului Țării, la care s-a hotărât Unirea Basarabiei cu România.

După actul Unirii, unitățile Armatei Moldovenești sunt încorporate în Armata Română, Regimentul 1 Husari fiind contopit cu Regimentul 10 Călărași. Din acest moment locotenentul Victor Siminel, *împreună cu alți 175 de ofițeri și subofițeri fac parte din primul lot de cadre militare basarabeni-moldoveni încadrați în Armata română.*

În 1924 absolvește Școala Militară de tragere și cavalerie din Sibiu. Ofițerului Victor Siminel, fiind devotat Armatei române, având experiență militară în luptele Primului Război Mondial, *tânărului i se deschide drumul spre înalte studii militare și o carieră militară strălucită: termină Școala de război din București (1828), Școala Superioară de Război din Paris (1930), este lector-profesor la Școala de Război din București, ocupă funcția de Șef de Stat Major al Diviziei 2 Cavalerie (1939-1941). La această funcție de comandă operează documentele de război, elaborează planuri de acțiuni militare asupra inamicului bolșevic, care în 1940 ocupase Basarabia și Bucovina.*

În perioada aprilie-august 1941, locotenent-colonelul Victor Siminel, având pregătirea și capacitatea artei informaționale, cunoscător a câteva limbi străine, este transferat pe frontul secret la funcția de subșef al Secției informații externe al Serviciului Special de informații (SSI). Lucrează la Comandament pe frontul româno-sovietic, realizează misiuni speciale. Șeful SSI din România, Eugen Cristescu, îl considera pe Victor Siminel: *”Un ofițer distins, delicat, muncitar, dar care nu avea o pregătire specială în materie informativă. Basarabean de origine, fire mai potolită și lipsit de o doză suficientă de energie, totuși un om cuminte și care-și făcea datoria corect și cu tragere de inimă. De aceea, după plecarea lui Lissievici la stagiu, l-am adus pe Siminel în locul lui”.*

Situațiile de pe frontul de Răsărit pe teritoriul Uniunii Sovietice și remanierea permanentă a cadrelor de conducere și anume: din ianuarie 1942, s-a aflat la conducerea Secției a IV-a Contraspionaj militar, iar din iulie 1942 până în februarie 1943 a fost trecut la trupe și a luptat pe frontul din Câmpia rusă împotriva forțelor armate sovietice și în calitate de comandant de Regiment.

În cadrul Regimentului 4 Roșiori în fruntea căruia a fost, se va acoperi de glorie pe frontul din Stepa Calmucă, spre Stalingrad. În amintirile sale scrie: „...aici au fost lupte grele pentru armatele germane și române, un episod de neuitat, după un marș forțat de 110 km pe timp de noapte, pe un ger cumplit de peste minus 30 grade, reușește să ajungă la vreme pentru a salva dintr-o ambuscadă, o Divizie germană. Prețul acestei operațiuni-intervenții a costat enorm, multe vieți omenești ale regimentului, a costat încercuirea trupe române de către sovietici.” Colonelul Siminel își amintește că trei zile și trei nopți de lupte eroice, pe viață și pe moarte, rezistența feroce a ofițerilor și soldaților români au reușit să salveze regimentul de nimicirea totală.

În perioada anilor 1943-1944 locotenent-colonelul Victor Siminel este trecut în contraspionajul militar, în plin război cu sovieticii, Serviciul SSI era în permanentă reorganizare și avea mare nevoie de profesioniști și aparatură tehnică specială, care se fabrica și importa din Germania. Înzestrarea serviciilor românești cu aparatură specială de telecomunicații era nesatisfăcătoare și gratuită prin colaborarea cu Abwehrlul german. Secția a IV Contraspionaj, condusă de colonelul *Victor Siminel lucra direct cu agentura, urmărea identificarea și supravegherea agenților străini, inclusiv germani și alții, a persoanelor suspecte.* Comandantul era bine apreciat de conducerea SSI, avea un efectiv de peste o sută de persoane civile și militare, oameni pregătiți, cu multă experiență. Datele de pe frontul de Est erau foarte importante pentru *Comandantul suprem, mareșalul Antonescu și conducerea statului român.*

După lovitura de stat din 23 august 1944 și arestarea mareșalului Antonescu, la ordinul generalului Sănătescu, colonelul Victor Siminel este numit Șef al Serviciului Special de Informații, în locul lui Eugen Cristescu, arestat de camarila Regelui Mihai I.

Ca comandant și ofițer specializat în informații a reorganizat instituția Ministerului de Război, a întărit și a dat încredere structurilor speciale de informații și contraspionaj al Armatei române, adaptându-l noii situații politico-militare a României, de după 23 august 1944. *A desființat Agentura și Direcția de Studii al frontului de Est precum și Secția a III-a de legătură cu Serviciul de Informații german.* A dirijat activitatea de contraspionaj în sectorul german și maghiar, iar la cererea primului ministru Constantin Sănătescu a organizat acțiunea informativă în privința activității comunistilor și formațiunilor de luptă patriotică, concomitent organizase supravegherea trupelor sovietice aflate în tranzit și staționate pe teritoriul românesc. *A reușit să supravegheze până la o anumită dată, activitatea serviciilor străine: a germanilor, a englezilor, polonezilor și rușilor pe*

teritoriul românesc. Aceasta l-a costat, mai târziu, suspendarea din funcție, arestarea și închisoarea.

Din 19 februarie 1944 până în septembrie 1946, funcționează ca Șef al Grupului și Comisiei de ofițeri români de legătură cu Comisia aliată sovietică. Ulterior este retras din această importantă funcție și numit consultant în Comisia pentru Tratatul de Pace de la Paris.

În data de 1 ianuarie 1948 generalul *Victor Siminel a fost disponibilizat și trecut în rezervă. La 20 iulie 1951 este ridicat de la domiciliu și dus la închisoarea Malmaison din București.* După trei ani de interogări, umilințe, bătaie de joc și „plimbări” prin toate închisorile din țară, abia în anul 1954 i se emite mandatul de arestare. În urma chinurilor din închisori, sănătatea i se degradează, *dar geniul și inima rezistă*, pregătirea militară și psihologică din tinerețe îl ajută să înfrunte suferințele și degradarea fizică. În faza a doua organele comuniste prelungesc cumplitele interogatorii, percheziții și presiuni și asupra familiei. I se sechestrează bunurile materiale și averea, se sistează pensia, se fixează arest la domiciliu și pentru soție.

În final, *după 5 ani de detenție, interogatorii, anchete și confruntări este încheiată și hotărârea milițienească și judecătorească a organelor comuniste*, încadrată în prevederile articolului 196 din Codul Penal: „*Crimă împotriva clasei muncitoare*”, cu toate că nu a comis nicio infracțiune împotriva muncitorilor și țăranilor români. Dosarul ajunge la instanță pentru a fi judecat, iar sentința nr. 865 emisă de Tribunalul militar la data de 17.07.1956 este simplă: *inculpatul Victor Siminel este ACHITAT, nu are nici o vină.*

La 25 iulie 1956, generalul Victor Siminel ieșea pe porțile penitenciarului central Făgăraș fiind pus în libertate în baza unei decizii a Ministerului Afacerilor Interne. Este liber, fără familie, fără bani și fără pensia statului român, care i se cuvenea pentru atâtea lucruri bune și fapte făcute în interesul statului român. Caută serviciu, chiar și la nivelul unui muncitor necalificat, pentru a supraviețui. Fără pensie și casă a fost nevoit să-și vândă lucrurile personale, să muncească la negru pentru a avea o pâine pe masa. Fostul ofițer Victor Siminel, cunoscător a patru limbi străine, în perioada de ocupație sovietică a României, s-a angajat la o tipografie ca copiator, traducător de cărți și documente. Și-a purtat cu demnitate suferința până la sfârșitul vieții.

Siminel Victor, ofițer eminent, general cu o pregătire militară de excepție care s-a afirmat exemplar ca cadru militar la funcții de comandă în cele două războaie mondiale, în toate domeniile de activitate și care și-a îndeplinit la modul superlativ orice obligație de serviciu de-a lungul întregii sale cariere, *această personalitate a fost târâtă prin toate pușcăriile românești comuniste fără nici o vină.*

Ca șef de Stat Major în marile unități, Comandantul Serviciului Special de Informații românesc și comandant de unitate pe front și în spatele frontului, ca profesor la catedră a fost un mare patriot care a constituit mândria Armatei române dar și mândria românilor-moldoveni din

Basarabia, care a dat țării nenumărați ofițeri de înaltă valoare militară, morală și intelectuală.

Pentru întreaga sa activitate a fost decorat cu Ordine românești și străine: „Coroana României”, „Steaua României”, „Ordinul Mihai Viteazul”, „Legiunea de Onoare” în grad de cavaler (Franța), „Sfântul Stanislav” și „Sfânta Ana” (Rusia), „Polonia Restituta” (Polonia), „Leul alb” (Cehoslovacia), „Coroana Jugoslaviei” Jugoslavia), „Crucea de Fier clasa I și clasa II-a” (Germania), „Victoria” (ordinul URSS).

A decedat în singurătate, frig și mizeria societății comuniste la 7 noiembrie 1981 și a fost înmormântat modest la cimitirul Ghencea Militar din București.

BIBLIOGRAFIE

- COLESNIC I., Sfatul Țării. Enciclopedie. Editura Muzeum. Chișinău. 1998;
ANDRONACHI C., Albumul Basarabiei În jurul marelui eveniment al Unirii., Editura Asociației române pentru educație democratică, București, 2000;
TRONCOTĂ C., România și frontul secret., Editura Elion, București, 2014;
A.N.M., inv.2, dosarele 62,77;
HOLBAN E., Ostașii Moldovei. Monumente istorice 1917-1918. Editura Muzeum, Chișinău, 1995;
LEȘCU A., Românii basarabeni în istoria militară a Rusiei, Editura Militară, București, 2009;
Arhiva militară Pitești. Fond 4497, dosar 1554, Foaie de personal.

